

Kâbeden Uzaklarda

– safdeha · 22 Temmuz 2016

Kâbe'de putları kırarken
Nefsimde umudu görürken
Akıl yaratana sorarken
Yüreğim teslimdir yokluğa

Mekke fethedildikten sonra Kâbe'nin içindeki bin bir çeşit putun kırıldığı gibi, nefsimizle savaşı kazanıp içimizdeki putları kırmadıkça gerçek mutluluğu bulmamız mümkün değildir. Nefis şer dolu ve isteğini her an artıran bir çaba içindedir. Aldıkça fazlası yok mu diye isyan eder. Çocuk, eş, araba, mal... Sevgisi ile yaşayan binlerce bunun gibi put var kalbimizde. Her sevgisine doyamadığımız bu gibi şeyler dünyaya bağlıyor ve bu yüzden ölüm bize acı geliyor. O sevilesi güzel gelip sonunda acı veren dünyalıktan ayrılması zor geliyor bize. Onlardan ayrılmamak için karşılığı günah olan tavizleri etrafımıza sergiliyoruz.

Neden Kâbe var? Neden içindeki putlar kırıldı? Neden dışındaki örtü siyah? Neden etrafında insanlar her saniye dönerler huşu ve safi iman içinde? Bu gibi soruları sormak ve çoğaltmak mümkündür.

Bana göre Kâbe, Allah'a kullukta en yüksek mertebeye eren safi ve nurani insanı tasvir eder. Mekke fethedilmeden önce Kâbe içindeki her put korkunç bir görünüm sergilemekte ve onlara dokunan günahkâr kişilerin kirli elleri ile dokundukları için maddi ve manevi görünümüleriyle kokar derecede pislik içindeydi. Tıpkı, insanın yanlış ve haram yolda oluşu gibi... İçinde zerre kadar Allah'a imanı olmayan kişinin görüntüsü, kokusu ve davranışları ne kötüdür böyle.

Etrafında tavaf edenler içindeki safi iman ile nurani bir ipte nokta olurlar ve Bu ipe sıkıca sarılırlar. Bu ipe etrafında dönülen siyahlığa dışarıdan hiçbir leke bulaşamaz. Renginin siyah seçilmesi de bu safi zenginliği artırmaktadır zaten. Yanına yaklaştıkça o siyahlığın nurani görüntüsü karşısında şaşırıp kalırsınız. İçindeki nur gözlerinizi kamaştırır. Öylesi etkiler ki, gözünüze kalbinize kulağınıza gönlünüze gelen yansımalar sizin ayağınızı yerden keser ve tavaf esnasında uçar gibi hissedersiniz. Samanyolu'nda sonsuz hissedersiniz, tıpkı ölümden sonra baki yaşam gibi...

Umre ya da hac ile Kâbe'den ayrılıp evine dönen kişiler bu yansılardan ve sarılmalardan koştukça-halka zayıfladıkça yavaşça dünya eksenine ve nefsin azgınlığına mahzar olurlar. Kalpten dudağa doğru çıkar safi yaşama isteği. Dil söyler ama kalpte izleri azalır, belki de hiç kalmaz. Dilden çıkan zikir bir vicdan rahatlaması haline dönüşür. Zamanla hatıraları bile silikleşir. O tadı unuttukça günahlara ve nefsin hükümrancılığına geçiş hızlanır. Bu yüzden sıklıkla bu mukaddes beldeye giderek var olan bu hissi tazelemek gerekir. Safi örnek modele dokunmak ve yeniden ona sarılmak ruhu bahar gibi yeniden yeşertecektir. Bu kadar fitnenin yaşadığı günümüzde eskiye oranla bu beldelere gitmek güç yettiğinde,

gitmeye gayret etmelidir. İmkânlar o kadar arttı ki, üç saatte Cidde'ye varıyorsunuz güvenle. Etrafınızda ne eşkiya ne de yolunuzu kesen var. Eskiden böyle miydi ki... Gidip gelmek altı ay alıyordu. Gidip ölmekte mümkündü. Aşırı sıkıntılıydı. Bu yüzden buraya çokça gidenleri eleştirmemek gerekiyor bana göre.

Kiblemiz Kâbe'dir. Yani safı ruh modelinden yansıyan güzelliği ışınlanmak üzere ona doğru secde ediyoruz. Namaz kılarken diyoruz ki, biz bu safı kulluk içinde Ya Rab sana secde ediyoruz. Bizim modelimiz Kâbe'nin ruhudur, şekli değil. Bunu hissettikçe kalbimiz titriyor, gözümüzden inci taneleri hemen dökülüyor.

Peki, fakir ne yapacak ya da gidemeyenler... Fakir kişi, eğer iman noktasında kalben yaşamışlığın içindeyse, yokluğun etkisiyle nefis isteklerine cevap veremez haldedir. Zaten içimizdeki putları kırmakla yokluğu tadıyoruz. İnsan bu dünyadan vazgeçmedikçe, yokluğu anlaması mümkün değildir. Fakir bunu en doğal şekliyle yaşamaktadır. Zaten Mevla'm insanlara kaldıramayacağı yükleri yüklemeyeceğini vaat etmektedir. Zengin azgın bir nefisle uğraşırken, kumar masasında tükenir gibidir. Fakir yoklukla uğraşırken, aza kanaat edip imanını tazelemektedir. İkisi de zor sınavdır. Zaten acının hissedilmediği bir yaşam insanı gaflete götürür ve nihayetinde azgın bir elemle karşı karşıya bırakır. Fakir, Kâbe'ye gidemez ama Kâbe'yi o yokluğunda hissederek yaşar... Kâbe'den alınacak hazzı bu yokluğun içinde kolayca hisseder. Kim bilir, bu samimi yaşam içinde, Allah bir şekilde lütfeder Kâbe'yi fakire de... Ol denilince olduran Allah değil mi?

Kansere kanser olmadan çare aramak gerekir.
Eğer kanser olmuşsa kula ölüm son erektir,
Maalesef...

Saffet Kuramaz